

DYREKTORZY

(opr. T. Bendig, M. Siedlecka)

Obowiązki dyrektora szkoły pełnili kolejno:

1. **Walerian Węglewski** (1927 – 1928)
2. **Witold Wołosewicz** (1928 – 1939, kwiecień – lipiec 1945)
3. **Franciszek Ludwiński** (1945 – 1947)
4. **Ludwik Jaworski** (1947 – 1950)
5. **Stefan Roman** (1950 – 1968)
6. **Ryszard Jędrzejewski** (1968 – 1976)
7. **Zdzisław Badowski** (1976 – 1990)
8. **Stanisław Budnik** (1990 – 1998)
9. **Joanna Lisek** (1998 – 2018)
10. **Anna Sus-Cilulko** (2018 – do chwili obecnej)

WALERIAN WĘGLEWSKI

Walerian Węglewski urodził się 23 lutego 1894 r. w Sokołach, po uzyskaniu kwalifikacji pedagogicznych pracował jako nauczyciel. W roku szkolnym 1927/1928 został dyrektorem Państwowego Seminarium Nauczycielskiego Męskiego w Augustowie. Od kolejnego roku szkolnego pracował jako nauczyciel. Uczył wszystkich przedmiotów związanych z metodyką, wychowaniem, dydaktyką i administracją szkolną. Miał także wykształcenie muzyczne. Ożenił się z Heleną Michałowską (ur. 1910 r. w Augustowie), córką Apolonii z d. Jeroś i Józefa Michałowskiego, absolwentką Seminarium Nauczycielskiego Żeńskiego w Suwałkach. W 1936 roku przenieśli się na Wileńszczyznę (Wilejka, później Mołodeczno).

W Mołodecznie pracował jako inspektor szkolny. Po agresji sowieckiej został aresztowany 28 października 1939 r. Przebywał w więzieniu w Mołodecznie, następnie w więzieniu w Połocku. 5 lipca 1940 r. po wydaniu wyroku (5 lat obozu pracy) został deportowany do Siewżeldorłagu, gdzie pracował przy budowie kolei. Żona Helena została deportowana w kwietniu 1940 r. do Kazachstanu (kołchoz Szczerbakty niedaleko Pawłodaru). Córki: 7 - letnia Wiesława i 4 - letnia Alina pozostały z rodziną w Polsce. Po podpisaniu traktatu Sikorski-Majski w 1941 r. i ogłoszonej przez Stalina amnestii został zwolniony z łagru. Wyjechał do Kazachstanu, gdzie odnalazł żonę i wraz z nią dotarł do armii gen. Andersa. Następnie ewakuowany z ZSRS przez Morze Kaspijskie. Został nauczycielem w utworzonej przy Armii Polskiej Szkole Młodszych Ochotniczek w Nazarecie. „Wykładał swoje przedmioty jasno, spokojnie i z dużym dla nas zrozumieniem. Sam poważny, nas również tak traktował, miał dużo pobłażania dla swoich wychowanek” - tak wspomina Waleriana Węglewskiego Hanka Rychter-Schramm. Powrócił do kraju (Sokoły, później Białystok) wraz z żoną w 1947 r. Podjął pracę jako nauczyciel w Liceum Pedagogicznym w Białymstoku. Zmarł 15.10.1966 r.

WITOLD WOŁOSEWICZ

Witold Wołosewicz urodził się 16 sierpnia 1889 roku w Michałowie koło Białegostoku. Pochodził z niezamożnej rodziny robotników fabrycznych, którzy często zmieniali miejsce zamieszkania w poszukiwaniu lepszej pracy i zarobków. Naukę początkową pobierał w tajnej szkółce polskiej w Michałowie, potem w szkole w Koziatynie i wreszcie w szkole średniej w Białymstoku, którą ukończył w 1906 roku. Na wyższe studia pedagogiczne (dział przyrodniczy) wyjechał do Kijowa. Sam, przy niewielkiej pomocy rodziny, musiał zdobywać środki na utrzymanie. Tam zastała go pierwsza wojna światowa. Należał do organizacji pomocy uchodźcom z frontu, jednak w 1916 roku został wcielony do wojska. Uzyskał stopień podchorążego i skierowano go na front rosyjsko-niemiecki. Korpus, w którym walczył, został rozbrojony przez Niemców. Witold Wołosewicz znalazł się w Warszawie i otrzymał posadę nauczyciela w Janowie Lubelskim. Tu przeżył odzyskanie niepodległości Polski. Przeniósł się do Białegostoku, gdzie podjął pracę w Seminarium Nauczycielskim jako wykładowca biologii i higieny. W 1928 roku, jako wybitny pedagog, został mianowany dyrektorem Państwowego Seminarium Nauczycielskiego w Augustowie, które od roku 1933/34 stopniowo przekształcano na Państwowe Gimnazjum i Liceum.

Rok wybuchu drugiej wojny światowej to zarazem ostatni, jedenasty rok pracy dyrektorskiej. Witold Wołosewicz, po wypłaceniu 13 września 1939 roku świadczeń swoim podwładnym, przekazał gmach szkolny wraz z majątkiem władzom miejskim i opuścił Augustów. Okres wojny i okupacji spędził w Warszawie. Brał udział w tajnym nauczaniu, podczas powstania warszawskiego produkował butelki zapalające – tzw. „koktajle Mołotowa”, po klęsce znalazł się w obozie w Pruszkowie. W 1945 roku wrócił do Augustowa, do ukochanej szkoły, aby ponownie stanąć na jej czele. Niestety, nie znalazł uznania w oczach nowych władz oświatowych, co więcej – groziło mu aresztowanie. Wyjechał do Warszawy i został dyrektorem szkoły na Żoliborzu. Przez szereg kolejnych lat pracował w szkolnictwie zawodowym jako wizytator. Zmarł na serce 1 kwietnia 1972 roku w wieku 83 lat. Pochowany jest razem żoną na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

FRANCISZEK LUDWIŃSKI

Franciszek Ludwiński urodził się 2 grudnia 1905 r. w Drozdowie w rodzinie Stanisława i Leokadii z Rysiewiczów. W 1934 r. uzyskał stopień magistra filozofii na wydziale humanistycznym Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Poślubił Helenę z Piryłów - również nauczycielkę. Przed wojną pracował jako nauczyciel w Państwowym Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącym im. A. Mickiewicza w Wilnie oraz Państwowym Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącym im. K. Brzostowskiego w Suwałkach. W czasie wojny aresztowany. W latach 1940 – 45 przebywał w niemieckim obozie koncentracyjnym Gusen ulokowanym na terytorium Austrii. Po wojnie objął stanowisko dyrektora Liceum Ogólnokształcącego w Augustowie, następnie dyrektora w LO w Suwałkach. W latach 50 był nauczycielem w Łapach, Zambrowie, Siedlcach.

LUDWIK JAWORSKI

Pracę pedagogiczną rozpoczął w 1915 r. W latach 1926–35 pracował w Seminarium Nauczycielskim w Trokach, a potem w Augustowie, gdzie był nauczycielem biologii. Swoje obowiązki traktował bardzo odpowiedzialnie i nieschematycznie. Urządzał ogród, dbał o otoczenie szkoły.

W czasie wojny został aresztowany przez Niemców, znalazł się w obozach koncentracyjnych w Gross Rosen, Alsan, Dora, Bergen-Belsen. Do Augustowa powrócił w listopadzie 1945 roku i czynnie włączył się do organizacji powojennego szkolnictwa. W r. 1947 został dyrektorem Liceum Ogólnokształcącego, a od r. 1950 Liceum Pedagogicznego. Na emeryturę przeszedł w 1969

roku, ale nadal pozostawał czynny w pracy zawodowej.

Zawsze znajdował czas dla swoich wychowanków i aktywnej działalności w środowisku. Od 1946 roku był członkiem PPR, radnym Powiatowej i Wojewódzkiej Rady Narodowej w Augustowie i Białymstoku. Udzielał się w pracy wielu organizacji, m.in. ZHP, TKKS. Był człowiekiem niezwykle wrażliwym, bezinteresownym w działaniu ideowym. W pracy pedagogicznej pozostawał nowatorem, wiecznie poszukującym nowych treści i rozwiązań w przekazywaniu wiedzy, a także w pracy wychowawczej z młodzieżą. Jego pasją była fotografia.

Za swą pracę otrzymał wiele odznaczeń, w tym Order Budowniczego Polski Ludowej, Order Sztandaru Pracy I i II klasy, Złoty Krzyż Zasługi, odznaczenie Zasłużony Nauczyciel Polski Ludowej i inne medale resortowe oraz regionalne. W pamięci swoich wychowanków i przyjaciół pozostanie wzorem prawości, szlachetności, wzorem człowieka czynu i poświęcenia w pracy.

STEFAN ROMAN

Pracę pedagogiczną rozpoczął w 1925 roku w Rajgrodzie, potem wielokrotnie zmieniał miejsce zatrudnienia. W roku 1936 rozpoczął studia w Warszawie. W tym czasie nawiązał bliższy kontakt z Zarządem Głównym ZNP, będąc pośrednikiem między nauczycielstwem powiatu kolneńskiego a ZG. Podczas okupacji pełnił obowiązki dowódcy kompanii rezerwowej AK i brał udział w tajnym nauczaniu.

Po wojnie wyróżnił się jako organizator szkolnictwa. Początkowo był kierownikiem szkoły w Grabowie, następnie kierownikiem 2-letniego kursu pedagogicznego w Ełku i wreszcie od 1950 do 1968 r. dyrektorem liceum w Augustowie.

Od 1957 r. przez trzy kadencje był prezesem, a następnie wiceprezesem oddziału ZNP w Augustowie. Zainicjował m.in. budowę Domu Nauczyciela. Wspólnie z grupą nauczycieli powołał do życia spółdzielnię mieszkaniową, pozostając do końca życia jej prezesem. Przez szereg

lat był też radnym Powiatowej Rady Narodowej oraz członkiem Powiatowego Komitetu ZSL.

Jako dyrektor LO podjął trud organizowania na nowo Liceum Ogólnokształcącego w Augustowie i kierował jego pracą przez blisko 18 lat. Dał się poznać jako oddany organizator życia szkoły, świetny dydaktyk i wychowawca młodzieży.

Za swą pracę zawodową i działalność społeczną odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi, Odznaką Tysiąclecia Państwa Polskiego, Złotą Odznaką ZNP oraz medalem Zasłużonego Działacza Spółdzielczości. Miał za sobą 40 lat trudnej pracy dla polskiej oświaty.

RYSZARD JĘDRZEJEWSKI

Pracę w augustowskim liceum rozpoczął w roku 1954 jako nauczyciel geografii i wychowania fizycznego chłopców. Dyrektorem szkoły został w r. 1968 i funkcję tę pełnił do 1976, kiedy to przeszedł na etat w kuratorium oświaty. Potem wielokrotnie wizytował szkołę jako pracownik kuratorium. W ostatnich latach przed przejściem na emeryturę pełnił obowiązki inspektora oświaty w Augustowie.

Za największe osiągnięcie dyrektora Jędrzejewskiego uznać należy konsekwentny rozwój turystyki (rowerowej, kajakowej, wędrowniej) i sportu w liceum. Swą determinacją i uporem doprowadził do ukształtowania tradycji organizowania corocznych spływów kajakowych w szkole (czytaj podrozdział *To już 47 lat?...*), które odbywają się do dziś. Opiekował się także Kółkiem Geograficznym, które organizowało kilkudniowe wycieczki rowerowe, np. na Czerwone Bagno i Suwalszczyznę. Za jego kadencji odbyły się ok. 72 rajdy, a nawet dwa 14-dniowe obozy rowerowe. W I połowie lat siedemdziesiątych doprowadził do realizowania przez każdą klasę wakacyjnego obozu wędrownego. Zainicjował też organizację wycieczek zagranicznych, m.in. do Bułgarii, na Słowację i Węgry.

Dużą wagę Ryszard Jędrzejewski przykładął też do rozwijania sportu, w tym szczególnie organizowania dużych imprez stojących na coraz wyższym poziomie. Zmuszały do tego niejako międzyszkolne turnieje i zawody, które były punktowane przez władze oświatowe i świadczyły o pracy szkoły. LO w Augustowie mogło się wówczas poszczycić znacznymi osiągnięciami, np. zdobyciem mistrzostwa województwa w lekkiej atletyce czy łyżwiarstwie szybkim. Niektórzy uczniowie kwalifikowali się nawet do kadry narodowej juniorów. W latach 70. dzięki oddaniu nauczycieli i pomocy władz oświatowych oraz dużemu nakładowi pracy uczniów wybudowano przy ul. Partyzantów obecny stadion sportowy przeznaczony na potrzeby wszystkich augustowskich szkół.

Jak wspomina Ryszard Jędrzejewski, jedynym mankamentem w pełnieniu funkcji dyrektora szkoły były niektóre nakazy władz zwierzchnich, zmuszające np. do organizowania w szkole imprez, do których ani nauczyciele, ani uczniowie nie mieli serca. „Jako dyrektor miałem jednak satysfakcję, że wszyscy nauczyciele naszego liceum pracowali z pełnym oddaniem i wiedzieli, czego wymagać od uczniów i od siebie...”

ZDZISŁAW BADOWSKI

Jest absolwentem powojennego Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego w Augustowie. Po ukończeniu studiów w Warszawie pracował najpierw jako nauczyciel matematyki i fizyki w Liceum im. Fryderyka Chopina w Sochaczewie, a potem także w liceum w Żelechowie. Do Augustowa, skąd się wywodzi, powrócił w roku 1957 i rozpoczął pracę w Liceum Pedagogicznym, gdzie uczył aż do likwidacji szkoły w r. 1971. Przez ostatnie dwa lata istnienia tej placówki był jej dyrektorem. Po rozwiązaniu Liceum Pedagogicznego przeszedł do nowo powstałego Technikum Budowlano-Elektrycznego, a od września 1976 roku objął funkcję dyrektora Liceum Ogólnokształcącego w Augustowie, ucząc równocześnie fizyki. Na tym stanowisku pracował do przejścia na

emeryturę w roku 1990.

Okres dyrektorowania Zdzisława Badowskiego to czas wybitnych osiągnięć szkoły w olimpiadach i konkursach przedmiotowych oraz sporcie. Panowała wtedy bardzo dobra atmosfera do nauki. Liceum odnotowywało wysoki wskaźnik przyjęć na studia, co lokowało placówkę w gronie najlepszych szkół województwa suwalskiego. Szkoła odnosiła również znaczące sukcesy sportowe tak w skali okręgu, jak i kraju (patrz ***Kalendarium wydarzeń*** w latach 1976-1990). Dyrektor swoim osobistym przykładem podtrzymywał atmosferę sportową w szkole – do niedawna czynnie uprawiał tenis ziemny, wyznając starożytną zasadę *Mens sana in corpore sano*. Kontynuował też szkolną tradycję obozów wędrownych, w których sam chętnie uczestniczył.

Za jego kadencji szkoła znacznie rozszerzyła swoją działalność – powstało m.in. Średnie Studium Zawodowe. Z jego inicjatywy zorganizowano pierwszy, obejmujący wszystkie roczniki, Zjazd Absolwentów i Wychowanków Szkoły w 50 rocznicę jej powołania. Za jedyne swoje niepowodzenie w pracy Zdzisław Badowski uznał brak odpowiednich warunków do zajęć wychowania fizycznego, głównie dużego boiska. Jego istnienie mogłoby bowiem podnieść wyniki sportowe uczniów na jeszcze wyższy poziom.

Pełnienie funkcji dyrektora przez Zdzisława Badowskiego przypadało na bardzo trudny okres w dziejach naszego kraju. Pomimo różnych burzliwych zawirowań historycznych potrafił on jednak zapewnić właściwą atmosferę pracy w szkole, nastawioną na ciągłość nauczania i wychowania młodego pokolenia w duchu własnego rozwoju intelektualnego i fizycznego, dbał też o bezkonfliktowe funkcjonowanie rady pedagogicznej. Swoją pracę w liceum wspomina bardzo dobrze.

STANISŁAW BUDNIK

Przed objęciem funkcji dyrektora szkoły w 1990 r. pracował w niej jako nauczyciel przysposobienia obronnego, a także na stanowisku wizytatora-metodyka Kuratorium Oświaty w Suwałkach. Na emeryturę odszedł w roku 1998. W swej pracy dydaktycznej odnotował wiele sukcesów. Jego uczniowie zdobywali liczne nagrody i wyróżnienia w konkursach z dziedziny przysposobienia obronnego.

Za jego kadencji odnotowano w liceum wyraźny wzrost zainteresowania nauczycieli olimpiadami przedmiotowymi, w których wielu uczniów dochodziło do szczebla centralnego, a jeden z nich – Karol Kamiński – nawet międzynarodowego. Także w sporcie szkoła zdobyła I miejsce w województwie. Dyrektor Budnik dał

się też poznać jako dobry gospodarz obiektu szkolnego. Przeprowadzono remonty prawie wszystkich pomieszczeń liceum, utworzono nową pracownię komputerową, zakupiono samochód oraz ksero. Zmodernizowano także boisko szkolne – powstał większy stadion i boisko do gry w piłkę ręczną, zamontowano nowe ogrodzenie. Sala gimnastyczna stała się dostępna dla uczniów również w ferie i wakacje.

Za jedno ze swoich osiągnięć dyrektor Budnik uznaje stworzenie bardzo dobrego zespołu nauczycielskiego, do którego pozyskał ludzi młodych i twórczych, rozwijających współpracę z dawną kadrą na różnych płaszczyznach. Czas dyrektorowania w liceum wspomina jako okres wytężonej pracy w zmieniających się i trudnych warunkach gospodarczo-ekonomicznych. Przed objęciem tej funkcji miał już doświadczenie w zarządzaniu oświatą, jednak praca w augustowskim liceum dostarczyła mu nowych, niezapomnianych doznań.

JOANNA LISEK

Jest absolwentką klasy humanistycznej augustowskiego LO. Po ukończeniu w 1986 r. Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu zatrudniła się jako nauczycielka kultury fizycznej w swojej macierzystej szkole średniej, a w grudniu 1998 roku – w wyniku konkursu – została jej dyrektorem. Jest pierwszą w dziejach placówki kobietą na tym stanowisku, jednocześnie najmłodszym z dyrektorów.

Od początku swojej pracy w szkole prowadzi szkolny klub kajakowy PTTK. Co roku, nawiązując do chlubnych tradycji szkoły, organizuje spływy kajakowe dla młodzieży licealnej. Jako nauczycielka wychowania fizycznego wniosła również swój wkład do osiągnięć sportowych, m. in. zdobycia zaszczytnego tytułu

najbardziej usportowionej szkoły w powiecie.

Pierwszą sprawą, jaką zajęła się po objęciu stanowiska dyrektora, było przejście pod zarządek Starostwa Powiatowego w Augustowie. Natychmiast też przystąpiła do odnowienia wyglądu szkoły. Jako estetka i miłośniczka zieleni doprowadziła do ukwiecenia otoczenia szkoły, posiania trawników i posadzenia drzewek wokół budynku. Zmienił się także wystrój wnętrza obiektu – powstały nowe gabloty osiągnięć uczniów i ekspozycje pucharów sportowych, odnowiono korytarze i wiele sal lekcyjnych, wyremontowano pokój nauczycielski i łazienki. Dostosowano budynek do potrzeb osób niepełnosprawnych poprzez likwidację barier architektonicznych. Wiele z tych inicjatyw można było zrealizować dzięki pozyskaniu sponsorów i zdolnościom menedżerskim pani dyrektora. Niezwykle ważnym przedsięwzięciem stała się również termomodernizacja obiektu (częściowa wymiana stolarki okiennej) sfinansowana dzięki przychylności Starostwa Powiatowego w Augustowie.

Joanna Lisek znacznie unowocześniła też funkcjonowanie szkoły – skomputeryzowano pomieszczenia administracji, gabinety dyrektorów, pokój nauczycielski, część sal dydaktycznych i bibliotekę, powstała pracownia multimedialna, otwarto i zmodernizowano salę teatralną. Nawiązując do przedwojennych tradycji szkoły, z inicjatywy Joanny Lisek w Zespole Szkół Ogólnokształcących powołano od września 2001 r. bezobwodowe gimnazjum samorządowe prowadzone przez Starostwo Powiatowe.

Joanna Lisek angażowała się także w działalność społeczną i związkową. W październiku 1998 r. została radną Rady Miejskiej. W latach 2010-2012 była przewodniczącą Rady Miejskiej.

Za swój największy sukces, poza sprawami gospodarczymi, Joanna Lisek uznaje zintegrowanie rady pedagogicznej (wspólne spływy kajakowe, biwaki i ogniska) oraz dobrą współpracę z rodzicami i uczniami. Największym jednak z nich jest to, iż I LO od 2010 roku znajduje się w gronie najlepszych szkół w Polsce.

ANNA SUS – CILULKO

Władza w szkole pozostaje od lat w rękach kobiet. Aktualnie dyrektorką I LO w Augustowie jest Anna Sus - Cilulko, zaś funkcję jej zastępczyni sprawuje Elżbieta Buziuk.

Dyrektor Anna Sus - Cilulko to absolwentka I Liceum Ogólnokształcącego im. Grzegorza Piramowicza w Augustowie, która od 2000 roku pracowała w nim jako nauczycielka biologii, a następnie przez 9 lat pełniła funkcję wicedyrektora. W 2018 roku – w wyniku konkursu – została dyrektorem szkoły i na tym stanowisku pozostaje do chwili obecnej. Anna Sus-Cilulko za najważniejszy cel uznaje osiągnięcie wysokiego poziomu nauczania.

Nawiązała współpracę z uczelniami wyższymi, między innymi Wydziałem Prawa Uniwersytetu w Białymstoku, Wyższą Szkołą Informatyki w Łomży, Akademią Sztuki Wojennej w Warszawie. Za jej kadencji szkoła wzbogaciła się o nowe pracownie komputerowe. Uczniowie i nauczyciele mają możliwość uczestniczenia w międzynarodowych projektach edukacyjnych ERASMUS+ i POWER.

Szkoła pełni także nadal rolę ośrodka kultury: cyklicznie organizuje powiatowe konkursy i inne imprezy artystyczne, zaprasza na przygotowane przez uczniów spektakle. Licealiści uczestniczą też w akcjach charytatywnych.

Za kadencji Anny Sus - Cilulko w 2020 roku utworzony został w szkole pierwszy oddział przygotowania wojskowego. Wyrazem dbałości o jakość edukacji jest nawiązanie współpracy z 14. Pułkiem Przeciwpancernym w Suwałkach, 11. Mazurskim Pułkiem Artylerii w Węgorzewie oraz Wojskowym Centrum Rekrutacji w Suwałkach.

Sprawowanie funkcji wiąże się też z trudnymi wyzwaniami, z którymi kadra pedagogiczna pod kierunkiem pani Dyrektor znakomicie poradziła, m.in. koniecznością wdrożenia z powodu pandemii trybu zdalnego nauczania.

Szkoła za kadencji dyrektor Sus - Cilulko to miejsce, w którym troska o przyszłość uczniów i ich wszechstronny rozwój współlistnieje z szacunkiem do przeszłości i patriotyzmu.

Corocznie I Liceum Ogólnokształcące imienia Grzegorza Piramowicza w Augustowie wyróżniane jest w prestiżowym rankingu „Perspektyw” i nagradzane zaszczytną Srebrną Tarczą, zaś w 2021 roku szkole przyznano Certyfikat Edukacyjnej Doskonałości.